



בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 3033/15

לפני: כבוד השופטת א' חיות
כבוד השופט מ' מזוז
כבוד השופטת ע' ברון

העותר: דמיטרי בארד

נ ג ד

המשיבים: 1. שר האוצר
2. מנהל רשות המיסים

עתירה למתן צו על תנאי

תאריך הישיבה: י"ז בסיון התשע"ו (23.6.2016)

בשם העותר: בעצמו

בשם המשיבים: עו"ד קמיל עטילה

פסק-דין

השופט מ' מזוז:

1. עתירה זו עניינה בטענת העותר כי יש למסות את טובת ההנאה הגלומה לטענתו בקביעות בעבודה, באופן שעובד הנהנה מקביעות בעבודה ישלם תוספת מס על הכנסתו, מעבר לשיעור המס המשולם על ידי עובד לא קבוע בגין שכר זהה.

2. במענה לפניית העותר לרשות המסים קודם לעתירתו הוא נענה, כי טענתו האמורה אינה מקובלת על הרשות, בין היתר משום ש"ההטבה שבמתן הקביעות ממומשת בפועל בשנות ההעסקה שלו והיא מתגלמת בשכר המשולם לו בשנים אלה, כך שאותה 'הטבה' ממוסה באופן מלא". התשובה לא הניחה את דעתו של העותר ומכאן העתירה.

3. לאחר ששמענו את טענות העותר, שייצג את עצמו, הצענו לו לחזור בו מעתירתו באשר זו אינה מגלה כל עילה המצדיקה התערבותו של בית משפט זה. העותר לא נענה להצעתנו.

4. דין העתירה להידחות.

5. סעיף 2(2) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: הפקודה), הקובע את החיוב במס בגין הכנסה מעבודה, קובע לענייננו כדלקמן:

"2. מס הכנסה יהא משתלם, בכפוף להוראות פקודה זו, לכל שנת מס, בשיעורים המפורטים להלן, על הכנסתו של אדם תושב ישראל שהופקה או שנצמחה בישראל ..., ממקורות אלה:

(1) ...

(2) (א) השתכרות או ריווח מעבודה; כל טובת הנאה או קצובה שניתנו לעובד ממעבידו; תשלומים שניתנו לעובד לכיסוי הוצאותיו, לרבות תשלומים בשל החזקת רכב או טלפון, נסיעות לחוץ לארץ או רכישת ספרות מקצועית או ביגוד, אך למעט תשלומים כאמור המותרים לעובד כהוצאה; שווי של שימוש ברכב או ברדיו טלפון נייד שהועמד לרשותו של העובד; והכל - בין שניתנו בכסף ובין בשווה כסף, בין שניתנו לעובד במישרין או בעקיפין או שניתנו לאחר לטובתו;"

6. בהתאם לכך, השאלה בענייננו אינה אפוא, האם קביעות בעבודה היא "טובת הנאה" גרידא, אלא האם מדובר בטובת הנאה שהיא בגדר "הכנסה" חייבת במס.

7. המושג "טובת הנאה" הוא אכן מושג רחב מאוד מבחינה לשונית. ואולם, מלשונו של סעיף 2 לפקודה עולה בבירור כי יש למסות "טובת הנאה" שקיבל עובד ממעבידו רק מקום שהיא בגדר "הכנסה", היינו - טובת הנאה שהיא למעשה הכנסה מוסוּת, המחליפה תשלום כספי ישיר, שניתן ליחס אותה לעובד, כגון החזקת רכב או טלפון שהשימוש בהם אינו מוגבל לצרכי העבודה בלבד. לעומת זאת, ברור לכל בר-ביי-רב כי לא כל "טובת הנאה" הנלווית לעצם הכהונה בתפקיד או במשרה הם בגדר "הכנסה", כגון יוקרה מקצועית ומעמד חברתי הנלווים לכהונה בתפקידים מסוימים, ובין שמדובר בתנאי עבודה נוחים וסביבת עבודה מהנה שמספק מעביד לעובדיו, שהם

בגדר "טובת הנאה", במובנה המילוני-לשוני, אך אינם מהווים הכנסת עבודה בידי העובד.

8. אכן קיימים מצבי ביניים (שנדונו לא מעט בספרות המקצועית ובפסיקת בתי המשפט), בהם עשוי להתעורר קושי בסיווג טובות הנאה שמעניק המעביד לעובדיו, אם הן בגדר "הכנסה" אם לאו. לא זה המצב בענייננו. ניתן אולי לראות בקביעות בעבודה כ"טובת הנאה", במובנו הלשוני הרחב של מושג זה, אך זו בוודאי אינה, כשלעצמה, בגדר "הכנסה". מטבע הדברים שעובד קבוע מייצר הכנסה קבועה, והכנסה זו חייבת כמובן במס, ובמובן זה ניתן לומר כי ההטבה הגלומה בקביעות ממוסה (כפי שהובהר בתשובת רשות המסים לעותר, כמצוין לעיל), אך אין לראות בעצם הקביעות משום "הכנסה". דומה שהדברים פשוטים וברורים ואין צורך להאריך.

9. נוכח האמור לא מצאנו צורך להתייחס לטענות הסף שהועלו מטעם המשיבים כלפי עתירת העותר, אף שיש בהן טעם.

10. סוף דבר - העתירה נדחית. העותר יישא בהוצאות המשיבים בסך כולל של 10,000 ₪.

ש ו פ ט

השופטת א' חיות:

אני מסכימה.

ש ו פ ט

השופטת ע' ברון:

אני מסכימה.

ש ו פ ט

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט מ' מזוז.

ניתן היום, כ"ב בסיון התשע"ו (28.6.2016).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

העותק כפוף לשינויי עריכה וניסוח. 15030330_B06.doc אב
מרכז מידע, טלי 077-2703333 ; אתר אינטרנט, www.court.gov.il